

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาในส่วกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาในส่วกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และเพื่อหาข้อคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ คำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า และคำถามที่เกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบ เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด นำแบบสอบถามชุดนี้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและความชัดเจนของข้อกระทงก่อนนำไปทดลองใช้กับครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาที่มิใช่ตัวอย่างประชากรจำนวน 20 คน นำคำตอบที่ได้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .87 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงก่อนนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นครูภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาในส่วกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค จำนวน 900 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา 744 ฉบับ หลังจากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม สำหรับข้อมูลที่เป็น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลาง และครูภาษาอังกฤษในภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-Test) สำหรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบปลายเปิด ผู้วิจัยได้นำมาหาความถี่และนำเสนอตามลำดับจากข้อที่มีความถี่มากที่สุดไปจนถึงข้อที่มีความถี่น้อยที่สุด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม 1 ชุด เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร นำแบบสอบถามชุดนี้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และความชัดเจนของข้อความก่อนนำไปทดลองใช้กับครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร จำนวน 50 คน นำคำตอบมาหาค่าอำนาจจำแนก ระดับความยาก และความเที่ยงของแบบสอบ ได้ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20 - .80 และค่าระดับความยากระหว่าง .20 - .80 จำนวน 23 ข้อ ค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ .74 หลังจากนั้น ได้นำแบบสอบถามไปใช้กับตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค จำนวน 900 คน ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมา 744 ฉบับ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F - Test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม, ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร, ระดับชั้นที่ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร, ความสอดคล้องของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับหลักสูตร แบบเรียน และการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร, การเปรียบเทียบความคิดเห็นและการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้

1. เกี่ยวกับสถานภาพของครูภาษาอังกฤษที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและในภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย มีอายุเฉลี่ยระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 5-10 ปี ส่วนใหญ่กำลังสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากครูภาษาอังกฤษในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ส่วนใหญ่กำลังสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาคส่วนใหญ่ไม่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

2. เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เหมาะกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เป็นแนวการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ นักเรียนจะเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้นักเรียนกล้าพูดและโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ และได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษครบทุกทักษะ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดหลักการเรียนรู้หรือการเรียนรู้ตามธรรมชาติ นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพ ในชีวิตประจำวัน และในการศึกษาต่อ ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสาร แต่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่เหมาะกับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก แนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ทำให้นักเรียนมีความรู้ไม่แม่นยำ และในการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ต้องใช้ทั้งอุปกรณ์และการสร้างสถานการณ์ทำให้เสียเวลามาก ครูผู้สอนเองก็ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารดีพอที่จะจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น การที่ครูมีชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมได้เต็มที่ และแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะใช้ได้ผลเฉพาะกับนักเรียนเก่งเท่านั้น

ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาค นอกจากภาคเหนือ มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นระดับเริ่มแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงควรวางพื้นฐานการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนระดับประถมศึกษา อยู่ในวัยที่มักเพลิดเพลินกับการเรียนที่ตนมีโอกาสร่วมทำกิจกรรมมาก สำหรับครูภาษาอังกฤษในภาคเหนือ มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนระดับนี้ส่วนใหญ่รู้ภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว จึงพอจะฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารได้ นอกจากนี้ นักเรียนในวัยนี้ชอบแสดงออก การทำกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจึงเป็นการสนองความต้องการของนักเรียน

ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาค มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน เพราะจุดประสงค์ของหลักสูตร เน้นความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน เนื้อหาของแบบเรียนภาษาอังกฤษเหมาะแก่การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร แบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปัจจุบันเหมาะกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และภาษาที่ใช้ในแบบเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่ใช้ได้จริงในการสื่อสาร สำหรับความคิดที่ว่า การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ครูภาษาอังกฤษในภาคเหนือ มีความเห็นด้วยในระดับมาก ส่วนครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคอื่น ๆ มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

3. ในการ เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในอันตฤษฎีตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร การเรียนการสอน แบบเรียน และการประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีค่าน้อยที่สุดในจำนวนสี่ด้าน

5. ในการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลาง และภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค พบว่า ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาค มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้ ไปเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. จากข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่าครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร แม้ว่าในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปัจจุบันจะเน้นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ก็ตาม ปัญหาเกี่ยวกับการขาดการอบรมของครูนี้ นับเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องกันมา เป็นเวลานาน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของนภาพันท์ ยมภักดิ์ (2503: 275-277) ที่พบว่า "ร้อยละ 25 ของครูที่สอนภาษาอังกฤษไม่เคยได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับวิธีสอนมาก่อน" สำหรับวิรัตน์ ไวยกุล (2513: 99-100) ได้ให้ข้อสรุปที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษาอังกฤษ คือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู "เพราะโอกาสที่ครูจะได้รับการอบรมมีน้อย" สำหรับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจัดว่าเป็นแนวการสอนที่ยังใหม่สำหรับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่ใช้แนวการสอนนี้อย่างจริงจัง ทำให้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารยังไม่แพร่หลาย ดังที่ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2524: 25) ได้กล่าวไว้ว่า "การเรียนที่ใช้แนวการสอนแบบนี้ยังมีไม่มากนัก" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่ครูยังไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างทั่วถึง ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูภาษาอังกฤษยังคงใช้วิธีสอนแบบเดิม ซึ่งนับเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังที่ โอเมอร์ โมฮัมเหม็ด แอบเดลราโซล (Abdel-rasoul 1976: 4538) ได้กล่าวไว้ว่า "อุปสรรคสำคัญที่มีผลต่อการเรียน

การสอนภาษา คือ การใช้วิธีสอนเก่า ๆ และหลักสูตรล้าสมัย จึงควรปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้น เพราะนักเรียนมีความต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน หรือในการประกอบอาชีพของตน" จากข้อคิดเห็นดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า การที่จะจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างใดคนหนึ่ง ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมอย่างทั่วถึงเสียก่อน เพราะ การอบรมครูผู้สอนเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาต่างประเทศ ทั้งที่ คมคาย จงเจริญสุข และคณะ (2524: 2) โทกลาวไว้ว่า

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ผู้ที่จะสามารถสอนวิชาทักษะนี้ได้ จะต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอนภาษาต่างประเทศ นาย ชาค แคลนบุคสถาบันครูสอนที่มีวุฒิและคุณสมบัติที่พอเพียง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งยังผลักดันให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยของเราไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

2. จากข้อมูลเกี่ยวกับความคืบหน้าเห็นคอบแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากกว่า "แนวการสอนเพื่อการสื่อสารส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษมีความเห็นว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด เนื่องจากเป็นแนวการสอนที่ "มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นสำคัญ... โดยเน้นที่หน้าที่ (Function) ของโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาเพื่อจะให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมาย (อมรา แสงจันทร์ 2524: 11-12) ในปัจจุบันการเรียนภาษาต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการนำภาษาไปใช้ติดต่อสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ดังที่ เอเมอร์ ครูวีเชียร (2521: 47) โทกลาวไว้ว่า "ถ้าภาษาที่ใช้ไม่สามารถจะสื่อความหมายได้ก็แสดงว่า การเรียนการสอนนั้นไม่ได้ผล" สำหรับ กานคา ณ ถลาง (2515: 36) โทกลาวถึง จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้เรียนควรมีความสามารถถึงขั้นที่สามารถใช้ภาษาที่ตนเรียน เพื่อสื่อความหมายตามความต้องการนอกเหนือจากสภาพห้องเรียน ซึ่งเป็นความสามารถระดับการสร้างสรรค์ด้วยการใช้ภาษาตามความต้องการของตนเอง (Creative or Communicative level) หรือเรียกว่า เป็นระดับที่นำภาษาออกไปใช้ได้ ในสภาพจริงของชีวิตเมื่อต้องการสื่อความหมาย แนวการสอนเพื่อการสื่อสารจึงนับว่าเป็นแนวการสอนที่ตอบสนองจุดประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่เน้นให้ผู้เรียน

"มีพัฒนาการในด้านการรับรู้และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมตามกาลเทศะ" (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 40) จึงน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่า แนวการสอนนี้จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ

ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ไคยลันนั้น ทักษะคิด หรือ แรงจูงใจ นับเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่ง ดังที่ อาร์ ซี การ์ทเนอร์ และคัมบลิว อี แลมเบิร์ต (Gardner and Lambert 1959 : 266-272) ได้พบว่า เมื่อให้นักเรียนมัธยม ในมอนทรีออล ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง ทำข้อทดสอบที่ทดสอบความถนัดทางภาษาและทักษะคิด ปรากฏว่า ความถนัดและทักษะคิด มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และทักษะคิดนับเป็นองค์ประกอบที่ทำนายความสำเร็จในการเรียน ใ้ขององค์ประกอบหนึ่ง สำหรับความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในส่วกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคเกี่ยวกับค่านั้คิดของผู้เรียนกับการเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารพบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากกว่า "แนวการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนมีทักษะคิดที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2524: 25) ที่กล่าวไว้ว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารช่วย "สร้างทักษะคิดที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื้อหาทุกตอนที่นักเรียนได้รับการฝึกนั้น นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถในการใช้ภาษาที่ตนเรียนมาได้อย่างแท้จริง" นอกจากนี้ "นักเรียนจะเกิดความสุขสนานเพลิดเพลิน เพราะการเรียนการสอนดำเนินไปโดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียน" สำหรับ วิลคินส์ (Wilkins 1976: 19) ได้ให้ข้อคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเน้นที่การนำภาษาไปใช้จริง จึงทำให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียน สำหรับสาเหตุที่ครูภาษาอังกฤษมีความเห็นเห็นว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะคิดที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเพราะ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเท่าที่ผามา ครูมักจะเน้นการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบางครั้งก็เน้นไวยากรณ์ที่นักเรียนไม่มีโอกาสให้นำไปใช้ ทำให้นักเรียนไม่เห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ย่อมมีผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และมีทักษะคิดที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ เพราะ "นักเรียนส่วนมากต้องการให้ครูสอน

โดยเปิดโอกาสให้คนได้ใช้ทักษะทั้งสี่มาก ๆ " (วณิ วานิชชา 2511: 78-80) นอกจากนี้ นันทนา อึ้งสกุล (2505: 66 - 69) ได้ให้ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายอาชีพ (แผนกพลศึกษา)" ไว้ว่า "ครูที่สอนภาษาอังกฤษควรปรับปรุงแก้ไขการสอนไวยากรณ์ในชั้นมัธยมศึกษา หาวิธีให้เด็กมีโอกาสฝึกมาก ๆ และควรพยายามใช้กิจกรรมและอุปกรณ์ช่วยในการสอนให้มากที่สุด" แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน จึงนับว่าเป็นแนวการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ ครูภาษาอังกฤษจึงมีความเห็นว่าแนวการสอนนี้จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

สำหรับความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษที่ว่า "แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความรู้ไม่แม่นยำ เพราะไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์" ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงยึดมั่นกับการสอนที่เน้นใหญ่ เรียนมีความรู้แม่นยำทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ดังที่ พันทิพา เข้มทอง (ม.ป.ป. : 48) ได้กล่าวไว้ว่า "การเรียนการสอนระดับประถมและมัธยมของเราเท่าที่เป็นอยู่ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ครูของเรามักจะเน้นเรื่องไวยากรณ์มากกว่าเรื่องอื่น ๆ" การที่ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงมุ่งให้นักเรียนมีความแม่นยำทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ โดยไม่ได้คำนึงถึงการนำภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง ทำให้ครูภาษาอังกฤษมีความเห็นว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะทำให้นักเรียนขาดความรู้ที่แม่นยำ เพราะแนวการสอนนี้เน้นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารเป็นสำคัญ ซึ่งนับว่าตรงข้ามกับแนวการสอนแบบแปลและไวยากรณ์ ดังที่ อมรา แสงจันทร์ (2524: 11-12) ได้กล่าวถึงแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า "มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นการเรียนภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นสำคัญ ซึ่งตรงข้ามกับแบบที่เรียกว่าแนวการสอนที่เน้นไวยากรณ์ (Grammatical Approach) ที่เน้นกฎไวยากรณ์ของภาษาและยติการศึกษและการอธิบายภาษาของนักภาษาศาสตร์เป็นหลัก" ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการศึกษาที่ครูภาษาอังกฤษยังคงยึดมั่นกับการสอนแบบเดิม น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ครูภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นว่า "แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีความรู้ไม่แม่นยำ เพราะไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์"

ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า "ครูผู้สอนมีชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร" ความคิดเห็นนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ นพมาศ รัตนปริธากุล (2524: 83) ที่กล่าวไว้ว่า "จากการที่ครูต้องมีหน้าที่ในความรับผิดชอบมาก ทำให้ครูไม่มีเวลาพอสำหรับการทำหรือเตรียมกิจกรรม อุปกรณ์ และการวัดผลการเรียนการสอนยอมจำเริญไปโดยดีไม่ได้ ถ้าหากอุปกรณ์หรือกิจกรรมประกอบ" ปัญหาที่ครูมีชั่วโมงสอนมากนี้ นับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากแนวการสอนนี้เน้นการให้ครูเรียนทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งจะต้องใช้ทั้งอุปกรณ์และการสร้างสถานการณ์ ครูจึงต้องเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นอย่างดี มิฉะนั้นจะเสียเวลาในห้องเรียนมาก ทำให้นักเรียนมีเวลาฝึกใช้ภาษาไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะฟัง พูด ซึ่งต้องอาศัยการได้ยินได้ฟัง และฝึกพูดอยู่เสมอ การที่ครูมีภาระมากเกินไป จึงกล่าวได้ว่า ทำให้เกิดผลเสียคือ "ครูไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร"

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับชั้นที่ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษาปีที่สูงสุด เพราะ "เป็นระดับเริ่มแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงควรวางพื้นฐานการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียน" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับหลักการของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มเรียน ดังที่ วิลคินส์ (Wilkins 1976: 19) ได้กล่าวถึงข้อดีของแนวการสอนภาษาเพื่อใช้ตามความมุ่งหมาย (Notional Approach) หรือแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ไว้ว่า เป็นแนวการสอนที่ให้ความสำคัญแก่การนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารตั้งแต่เริ่มเรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีข้อละเลยความสำคัญทางคำไวยากรณ์และสถานการณ์ สำหรับผู้วิจัย มีความเห็นว่า การเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารตั้งแต่ระดับประถมศึกษานี้ จะมีข้อดีในแง่ที่จะทำให้เด็กเกิดความเคยชินกับวิธีสอน ทำให้เกิดความกล้าในการใช้ภาษา นอกจากนี้การให้เด็กฝึกใช้ภาษาตั้งแต่เริ่มเรียน อาจได้รับผลดีกว่าที่จะเริ่มฝึกเมื่อเรียนสูงขึ้น เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาของเด็ก ดังที่สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (2519: 54) ได้พบแนวโน้มว่า "เด็กไทยที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเด็ก

ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นต่ำกว่า" สำหรับการคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษที่ว่า ควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษา เพราะเด็ก "อยู่ในวัยที่มักเพิกเฉยกับการเรียนที่เต็มไปด้วยกิจกรรมมาก" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของเคนเนธ เมทโซล (Methold ใน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ : 2511: 164-166) ที่ให้ความเห็นว่า "ในระดับประถมศึกษาการเรียนภาษาอังกฤษควรจะได้รับปรับปรุงแต่งให้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน นำความเพลิดเพลินความใคร่เรียนรู้มาสู่เด็กมากกว่าจะเป็นพฤติกรรมที่จำเจ น่าเบื่อ แห้งแล้ง และบังคับจริงจังเกินไป" นอกจากนี้ "เด็กในวัย 10-12 ปีนั้น ชอบกิจกรรม ชอบทำงานเป็นกลุ่ม ต้องการความสนุกสนาน และขณะเดียวกันก็รู้จักใช้เหตุผล ต้องการแสดงความสามารถของคนให้คนอื่นเห็น" (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2524: 27) การเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษา จึงน่าจะเป็นระดับที่เหมาะสมที่สุด

ในด้านการประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นควยในระดับน้อยกับแนวคิดที่ว่า "การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร" ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับเหตุผลที่ไต่จากส่วนที่เป็นข้อคิดเห็นอย่างอิสระของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่ปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะไม่ประสบผลสำเร็จ ถ้าทางสถาบันอุดมศึกษายังไม่เปลี่ยนแปลงการสอบคัดเลือกให้สอดคล้องกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะตามโรงเรียนต่างๆ ยังคงมุ่งให้นักเรียนของตนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย จึงยังคงใช้วิธีสอนที่เน้นความรู้ความเข้าใจและคำศัพท์อยู่ แมว่าหลักสูตรจะเน้นการพัฒนาทักษะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารก็ตาม ทำให้วิธีปฏิบัติขัดกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ การเรียนการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจึงประสบผลสำเร็จได้ยาก เพราะตามปกติแล้ว การวัดและประเมินผลควรจะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน ดังที่ แอล จี อเล็กซานเดอร์ (Alexander, quoted in Carroll 1980 : 91.) ใ้กล่าวไว้ว่า ตามอุดมคติแล้วจุดประสงค์ของการทดสอบควรจะเหมือนกับจุดประสงค์ของการสอนเพื่อจะได้ไม่มีข้อขัดแย้งระหว่างกิจกรรมทั้งสอง สำหรับการเรียนภาษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ตามความมุ่งหมาย

(Functionally - based Courses) ควรจะมีการพัฒนาวิธีทดสอบแบบใหม่ขึ้น เพื่อจะไ้ทราบว่า นักเรียนสามารถแสดงออก (Perform) ทางภาษาไ้ดีเพียงไร มิใช่เพื่อที่จะทราบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษามากแค่ไหน

จากข้อมูลส่วนที่เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวัน จักว่าเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะในส่วนภูมิภาค นักเรียนไม่มีโอกาสนำภาษาอังกฤษ ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หรือในการประกอบอาชีพ ทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ทั่วไปเช่นนี้ มีข้อเสียในแง่ที่ว่า ไม่สนองความต้องการของผู้เรียนทั้งหมด ทั้งนี้เพราะความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างกันออกไป ดังที่ ดร. กอ สวัสดิ์พาณิชย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์, สัมภาษณ์) ไ้กล่าวไว้ว่า คนไทยจำนวนหนึ่งต้องการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเข้มข้น สามารถติดต่อ สื่อความหมายไ้ คนชนิดนี้ต้องไปเรียนที่สถานศึกษาซึ่งเตรียมไว้สำหรับการสอนแบบเข้มข้น โดยเฉพาะ ส่วนคนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งต้องการความรู้ภาษาอังกฤษชนิดที่พื้น ๆ ไ้ไ้เอา ไปใช้ในชีวิตประจำวัน รู้แค่พออ่านของง่าย ๆ เช่น ฉลากยา หรือคู่มือ ก็ควรจะเป็นวัตถุประสงค์ไ้ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับผลการ วิจัยของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ (2519 : 60) ที่พบว่า ข้อจำกัดด้านการเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ทางภูมิหลังของเด็กมีหลายประการ เช่น การขาดหนังสือ หรือการมีหนังสือภาษาอังกฤษที่บ้านน้อย เด็กไม่เคยมีไ้โอกาสไปเยือนประเทศที่ไ้ภาษาอังกฤษ ขาดโอกาสที่จะพูดภาษาอังกฤษ และจำนวนเด็กที่มีส่วนร่วมในการพูดภาษาอังกฤษนอกโรงเรียนจะน้อยกว่าเด็กที่อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์ และโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ หรือฟังวิทยุภาคภาษาอังกฤษ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงอาจสรุปไ้ได้ว่า ปัญหาสำคัญประการ หนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ก็คือ การที่เด็กขาดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการไ้ภาษาอังกฤษ ปัญหาดังกล่าวนี้ มีไ้เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แม้แต่ในต่างประเทศก็ประสบปัญหาเดียวกัน ดังที่ นิทซา ลาโด แบร์ริอส (Nitza Llado - Berrios 1979 : 7321 A - 7322 A) ไ้พบในการวิจัยของเขาว่า ถึงแม้ว่านักเรียนชาวเปอร์โตริกัน จะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับ

ประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา แต่ไม่เคยลเท่าที่ควร เนื่องจากขาดสถานการณ์ หรือสิ่ง
แวดล้อมที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนภาษาไค้

3. สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ
ครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค พบว่า ครูภาษาอังกฤษในส่วน
กลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่
แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเพราะ แนวการ
สอนเพื่อการสื่อสารยังเป็นแนวการสอนที่ใหม่สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศ
ไทยและยังไม่มีผลการวิจัยใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนตามแนวการ
สอนเพื่อการสื่อสาร จะปรากฏผลอย่างไรสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงอาจทำให้ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ใน
ส่วนภูมิภาค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกัน เพราะครูส่วน
ใหญ่อาจรู้จักแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเพียงตามทฤษฎีว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมี
ลักษณะอย่างไร และควรจะมีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากแค่ไหนเท่านั้น โดยที่
ครูภาษาอังกฤษเองอาจยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารชัดเจนเพียงพอที่
จะนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง อันอาจจะทำให้มันงเกิดผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจทำให้ครูภาษา
อังกฤษมองเห็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในแง่ที่แตกต่างกันได้

4. จากข้อมูลส่วนที่เป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
ของครูภาษาอังกฤษ แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษทั้งในส่วนกลางและทุกภาคในส่วนภูมิภาค
มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับเดียวกัน คือ มีความรู้
ความเข้าใจในระดับปานกลางในเกณฑ์ต่าง ๆ โดยความรู้ความเข้าใจในด้านแบบเรียนตาม
แนวการสอนเพื่อการสื่อสารต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะใน
ปัจจุบันมีการผลิตแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาออกมาเป็นจำนวนมากเพื่อให้สอดคล้อง
กับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร แต่การที่จะตัดสินได้อย่างแน่นอนว่า แบบเรียนเล่มใดผลิตขึ้นตาม
แนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริงนั้น เป็นเรื่องที่ตัดสินได้ยาก นอกจากนี้ตามโรงเรียน
ต่าง ๆ อาจเลือกใช้แบบเรียนไม่เหมือนกัน ครูภาษาอังกฤษจึงอาจมีความสับสนว่า แบบเรียน
ที่เขียนขึ้นตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริงนั้น ควรมีลักษณะเช่นไร ทำให้ผลการ

วิจัยปรากฏออกมาว่า ความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแบบเรียนตาม
 แนวการสอนเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำกว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอน
 เพื่อการสื่อสารด้านอื่น ๆ

5. สำหรับการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อ
 การสื่อสารของครูภาษาอังกฤษในส่วนกลางและภาคต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาค พบว่า
 ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกัน
 ซึ่งไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะ ครูภาษาอังกฤษทั้ง
 ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยังไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 อย่างทั่วถึง ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในส่วนที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบ-
 สอบถาม ที่แสดงให้เห็นว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับ
 แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จากสาเหตุดังกล่าวอาจทำให้ครูภาษาอังกฤษยังไม่มีความรู้
 ความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ครูภาษาอังกฤษอาจมี
 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจากการค้นคว้าอ่านตำราต่าง ๆ
 ตลอดจนเอกสารหรือวารสาร เกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งย่อมจะไม่ชัดเจน
 เท่ากับการได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารโดยตรง ทำให้ครูภาษา
 อังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น
 ดังจะเห็นได้จาก ผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ
 แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่ปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลางเท่านั้น นอกจากนี้จากผลการวิจัย
 ในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร
 ปรากฏว่าครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า "ครูภาษาอังกฤษยัง
 ไม่มีความรู้เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่พอ ที่จะใช้วิธีการดังกล่าวได้อย่างมี
 ประสิทธิภาพ" ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า การที่ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังไม่มี
 ความรู้เกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้
 ครูภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรมีการอบรมครูประจำการเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ และมีการติดตามผลอยู่เสมอว่า ครูผู้สอนได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการสอนมากน้อยเพียงไร

2. กระทรวงศึกษาธิการ ควรสนับสนุนและจัดหาทุนให้ครูภาษาอังกฤษได้มีโอกาสไปศึกษาและดูงานต่างประเทศอย่างทั่วถึง เพื่อให้ครูมีความมั่นใจในความรู้ความสามารถของตนเองและสามารถนำแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มาปรับปรุงใช้ในการสอนภาษาอังกฤษภายในประเทศ

3. ควรจัดวางหลักสูตร การศึกษาแต่ละระดับให้สอดคล้องกัน ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา โดยร่วมมือกันในการจัดทำหลักสูตรและการประเมินผล โดยเน้นทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรที่ตั้งไว้

4. ในการจัดทำหลักสูตร ควรคำนึงถึงสภาพและความต้องการของท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้เพราะแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร อาจเหมาะสมสำหรับบางท้องถิ่นเท่านั้น ในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตร จึงควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในแนวทางปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเปล่าโดยที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแล้ว แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีโอกาสปรับปรุงตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิธีการสอน เช่น เปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาและดูงานเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในประเทศใกล้เคียง หรือร่วมมือกับหน่วยศึกษานิเทศก์จัดอบรมครูเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และคอยให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อครู เกิดปัญหา

2. ทางโรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นควรจัดหาหนังสือภาษาต่างประเทศที่น่าสนใจสำหรับใช้ในห้องสมุด เพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้ใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

3. ทางโรงเรียนควรสนับสนุนให้มีการจัดประชุมสัมมนาครูอยู่เสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและหาข้อเสนอแนะในการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น

4. ทางโรงเรียนควรจัดให้มีครูภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าของภาษาประจำที่โรงเรียนอย่างน้อยโรงละ 1 คน เพื่อให้ครูและนักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศและศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อันจะช่วยให้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษและความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนดีพอ จึงควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ อาจจะด้วยการอ่านหนังสือวารสาร ฟังเทปบันทึกเสียงภาษาต่างประเทศ พูดคุยกับชาวต่างประเทศ ตลอดจนหาโอกาสเข้ารับการอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่เสมอ

2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรศึกษาแบบเรียนแต่ละเล่มอย่างละเอียด เพื่อจะได้สามารถจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนพยายามศึกษาหาวิธีที่จะวัดและประเมินผลการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างเหมาะสม

3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองอยู่เสมอ อาจจะโดยการจัดหาหนังสือ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษานอกชั้นเรียน เช่น จัดให้มีการโต้วาทีหรือตอบปัญหาภาษาอังกฤษ ตลอดจนจัดแสดงละครภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อให้ นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ เป็นอย่างดี เพื่อจะสามารถให้คำชมเชย ให้กำลังใจ หรือส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในการแสดงออกทางภาษา

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองและนักเรียนเกี่ยวกับการนำแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการนำแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมาทดลองสอนนักเรียนหลาย ๆ ระดับและเปรียบเทียบว่าการสอนด้วยวิธีนี้จะได้ผลดีที่สุดในระดับใดบ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย